

Állítsuk meg a vidéki repülőterek támogatását!

Pécs a már egyszer megbukott pogányi reptér fejlesztésére vesz fel újabb kölcsönöket – írták helyi civilek, a Levegő Munkacsoport segítségét kérve. Pécs 2010-ben Európa Kulturális Fővárosa lesz, és még ehhez nagyon sok elengedhetetlen tennivalója van – egyebek mellett a lepusztult vasútállomását és környékét is rendbe kellene tennie. A Levegő Munkacsoport számos esetben követelte, hogy szüntessék meg a repülőterek közpénzekből történő támogatását, hiszen ezeknek üzleti alapon kell működniük.

A Levegő Munkacsoport már tanulmányokkal mutatta be, hogy a repülőtereknek nyújtott támogatások ellentétesek a piacgazdaság elveivel, gazdaságilag ésszerűtlenek, társadalmilag igazságtalanok és környezetileg is károsak. Több esetben részt vett a vidéki repülőterekkel kapcsolatos eljárásokban, így például a pogányi¹, valamint a Székesfehérvár melletti börgöndi² reptér esetében. Ez utóbbinál a székesfehérvári önkormányzat ügyet sem vetett az éghajlatváltozással kapcsolatban tervezett intézkedésekre és a fapados repülés várható visszaszorulására, továbbra is bővíteni akarja a repteret.

A repülés az éghajlatvédelem szempontjából az egyik legkárosabb közlekedési mód. Ráadásul az egész világon egyre népszerűbb nagysebességű vasutak esetenként kényelmesebben, biztonságosabban és egyenest a célállomásra szállítják az utasokat. Nálunk ezzel szemben máig nincsenek kijelölve a nemzetközi gyorsvasúti sínek nyomvonalai, és ugyanakkor gőzerővel készítik elő egymás tőszomszédságában a vidéki repülőterek fejlesztését.

Számos esetben követelte a Levegő Munkacsoport, hogy a szakpolitika tudományos alapokon foglaljon állást a vidéki repülőterekkel, illetve a környezetileg káros fejlesztésekkel kapcsolatban, azonban ez mind a mai napig nem történt meg

Romsics Gergely írja a **Rubicon** 2008/2-3. számában az Útfüggőség – A csatlakozás buktatói című cikkében: „A déli bővítés (görög, spanyol, portugál) és a német újraegyesítés nagy leckéje volt, hogy a kevésbé fejlett államokban a kormányzat bürokratikus kapacitása lényegesen elmaradhat attól, amit az elérhető fejlesztési források optimális kiaknázása megkövetel. Tehát hiába válnak komoly összegek elvben elérhetővé, ezek elosztása és felhasználása olyan alacsony határfokon is történhet, hogy azok vagy felhasználatlanok maradnak, vagy nem fejtik ki elvárható hatásukat. E mellé társult az a tapasztalat is, hogy akár a Franciaországhoz hasonló fejlett államok is gyakran rosszul gazdálkodnak a közösségi forrásokkal, értelmetlen, egy adott régió politikai képviselőinek lobbijereje által kiharcolt fejlesztésekre fordítva azokat. A francia tengerentúli megyékben felhúzott repülőterek szimbolikus példáivá

¹ Ld. <http://www.levegzo.hu/archivum/2002/01/0208.hpp>,
<http://www.levego.hu/konyvtar/olvaso/koltsegetes/koltm9.pdf>.

² http://www.levego.hu/letoltes/kapcsolodo_anyagok/szekesfehervar-repter0801.pdf

váltak a források célszerűtlen, pazarló és politikai alkuk által meghatározott felhasználásának.”

Mi nem vagyunk olyan gazdagok, mint Franciaország, és ha így folytatjuk, soha nem is lábolunk ki az egymást követő válságokból.

Budapest, 2008. április 30.

*B.E.
Levegő Munkacsoport*